

Publicerad 2012-04-26 13:51 av Yrre

### **Framåt.kära**

De dagarna då jag såg dina stickmärken  
i handen  
för armen den var för full  
jag kan inte säga att jag  
då grät för din skull  
mina tårar hade ingen kanal  
men mitt hjärta slutade att slå  
och av förtvivlan föll allt omkull  
vart gick jag fel vilka ord kom inte ut rätt  
vilka sagor läste jag för dig  
och hur lekte vi på ett fel sätt?

Om det var maten så önskade jag att jag visste vad du åt  
jag önskar att jag lagat allt  
om det var kärlek jag briste i  
skulle jag ha gett mer än milionen jag gav, tusenfallt  
om det var att jag inte satte rätt sort av frön  
inte berömde dig tillräckligt mycket  
skulle jag sätta alla åter om  
och till din vilja sista stycket

jag skulle målat månen grön för din skull  
bytt natt till vackraste dag  
men inget jag gjorde eller skulle ha gjort har  
haft betydelse, nu vet jag  
det var inte jag som brände vingarna dina  
inte jag som fick dig att flyga bort  
hade jag haft förövaren nu så hade hans liv blivit kort

men du valde att dölja och ljuga för mig  
hur ska man då kunna hjälpa och ge tröst  
när den som man älskar mest utav allt  
trots vår bara ser höst  
och åren gick jag kunde ingenting göra  
jag var en stenstod i din mitt  
och hur du vände dig om från dina kära  
mot förödelse bara gick

det du fått lida ingen kan förstå

inte ens jag som är din mamma  
men jag hoppas att allt är över nu  
och att du vid liv dig ihärdigt klamra  
att du ser det vackra som finns inom dig  
det unika det ingen annan har  
och att marker du går på ska vara enkla att se  
så att du vet vad du har kvar

Jag kan bara önska, hoppas och tro  
att du i dig själv nu värdesätter det  
och ser det vackra i livet själft  
och varandets hemlighet.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Yrre med Poeter.se id #11269 innehar upphovsrätten